

169681

Uitgifte

Repertoriumnummer 2025 / 1858
Datum van uitspraak 17 maart 2025
Rolnummer 2024/AR/229

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

 Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

COVER 01-00004288755-0001-0018-01-01-1

2024/AR/229 - In de zaak van:

1. **IDÉFIX BV**, ON 0817.944.778, met zetel te 9000 GENT, Jubileumlaan 109,
2. **MAISONROUGE BV**, ON 0559.999.311, met zetel te 9000 GENT, Jubileumlaan 109,

appellanten,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], advocaat [REDACTED],

tegen:

1. **Mevrouw B**, RRN [REDACTED], wonende te [REDACTED],
2. **MORE THAN A FACE BV**, ON 0784.778.005, met zetel te 9300 AALST, Negen Dagwand 15,

geïntimeerden,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED],

wijst het hof het volgend arrest:

1. RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

Het hoger beroep bij verzoekschrift neergelegd op *6 februari 2024* werd ingesteld tegen het vonnis van **30 november 2023** van de 10de kamer van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, met rolnummer [REDACTED].

Het vonnis a quo werd betekend aan appellanten op *15 januari 2024*. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm.

Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.

PAGE 01-00004288755-0002-0018-01-01-4

De procedure verliep op tegenspraak. De partijen werden gehoord op de openbare zitting van 17 februari 2025. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

2. FEITEN EN VOORAFGAANDE PROCEDURE

2.1.

IDÉFIX BV en MaisonRouge BV zijn zusterondernemingen, beide bestuurd tot eind 2021 door de heer A, onder de moedervenootschap, The Big Smile Company BV. Ze zijn actief zijn als uitzendkantoren voor de evenementen- en cateringsector, waarbij zij hun klanten voorzien van personeel o.a. hostessen, merkambassadeurs, kelners en barpersoneel.

Mevrouw B is als een voormalig (event)model gericht op de marketing-, mode- en evenementensector. Ze heeft enerzijds een eigen handtassenlijn "Bedrijf mevrouw B" ("MiMo Bags") en runt anderzijds een modellenbureau, actief in zowel klassiek modellen-werk als in het uitzenden van gekwalificeerd personeel voor evenementen in het luxe-segment, specifiek gericht op het profiel, de stijl en de vereisten van de individuele klant.

MORE THAN A FACE BV (hierna: "**MTF BV**") werd opgericht **8 april 2022** door mevrouw B waarbinnen zij haar professionele activiteiten organiseert.

Vanaf 2018 hebben partijen, met elkaar in 2017 in contact gebracht n.a.v. een occasionele opdracht van mevrouw B als hostess voor MaisonRouge, toenadering gezocht voor mogelijke samenwerking: zij beoogden een gemeenschappelijk project, waarbij de groep rond de heer A zou zorgen voor financiering, en mevrouw B voor het handelsfonds, inclusief o.m. haar ervaring, knowhow en netwerk.

Over de manier waarop deze samenwerking vorm moest krijgen, verschillen partijen grondig van mening: mevrouw B en MTF BV stellen dat partijen op termijn de oprichting van een nieuwe vennootschap 'More Than a Face' beoogden waarin mevrouw B meerderheidsaandeelhouder zou worden (en enige bestuurder) en "The Big Smile Company" slechts een minderheid van de aandelen zou hebben. Hierin zou mevrouw B haar eigen handelsfonds inbrengen en "The Big Smile Company" voor het kapitaal zorgen, dit in afwachting dat mevrouw B op zelfstandige basis haar handelsfonds verder kon uitbouwen.

2.2.

Op *13 maart 2018* heeft mevrouw B de domeinnaam '*morethanaface.be*' laten registreren op persoonlijke naam en op *17 december 2019* heeft zij een inschrijving als **Benelux woordmerk** voor 'More Than a Face' gedeponereerd bij het BBIE in o.a. klasse 35 waarin zij actief was, welk ingeschreven en gepubliceerd werd op *5 maart 2020*.

Volgens MaisonRouge was het initieel de bedoeling dat mevrouw B en MTF als een bedrijfstaking, afhankelijk van MaisonRouge, zouden opereren om finaal de activiteiten van MTF te integreren binnen een structuur afhankelijk van MaisonRouge. De moederverenootschap 'The Big Smile Company' fungeerde als financier van het project. Bovendien stelt MaisonRouge dat zij aan de wieg van het concept 'More Than a Face' stond, als opvolger van (Maison)GOLD.

Op 14 januari 2020 werden ontwerpen van aandeelhouders- en managementovereenkomst binnen het op te zetten project tussen partijen uitgewisseld.

Uiteindelijk strandde het project nadat een derde holding-investeringsvennootschap rond ██████████ (Alychlo) in juni 2021 een meerderheidsparticipatie zou verwerven in de vennootschappen die onder controle stonden van de heer A, o.a. The Big Smile Company, waardoor de heer A niet meer de hand had in de verdere uitwerking van het project. Mevrouw B werd gevraagd om een aangepaste samenwerking op te zetten binnen de nieuwe structuur.

Na de overname door Alychlo vonden in dat verband nog besprekingen plaats o.m. op 13 augustus 2021 en in januari 2022, die echter niet resulteerden in een vergelijk, volgens MaisonRouge nadat mevrouw B nieuwe en onredelijke eisen stelde.

Mevrouw B haakte definitief af eind maart 2022 en richtte onmiddellijk op 8 april 2022 met de heer D de vennootschap 'More Than a Face' (MTF) op.

De overdracht aan Alychlo door de heer A ging gepaard met een overdracht van het merk, de handelsnaam en het handelsfonds van 'More Than a Face' als onderdeel van MaisonRouge, die voornoemde intellectuele eigendomsrechten voor zich opeist.

Nadat de heer C zich verzette tegen de gang van zaken en haar medewerking weigerde aan een dergelijke overdracht, zijn o.m. bij ingebrekestelling van 11 mei 2022, door MaisonRouge vruchteloos pogingen ondernomen om haar ertoe te bewegen alsnog vrijwillig alle intellectuele rechten verbonden aan "More Than a Face", zoals het merk en de overeenkomstige handelsnaam, vennootschapsnaam en domeinnaam af te staan. Deze aanspraken werden bij brief van 30 mei 2022 door mevrouw B betwist.

2.3.

Op 14 september 2022 werd dagvaarding ten gronde betekend namens BV IDÉFIX en BV MAISONROUGE. Ze vorderden bij syntheseconclusie op 26 juni 2023:

*als hoofdvordering:

- vast te stellen dat het gebruik door mevrouw B en MTF BV van de tekens 'MORE THAN A FACE' en/of "MTF" als handelsnaam, vennootschapsnaam, merk, domeinnaam of anderszins ter promotie of onderscheiding van een modellenbureau

- en/of uitzendbureau inbreuk maakt op de handelsnaamrechten van Idéfix BV en MaisonRouge BV;
- vast te stellen dat het gebruik door MTF BV van het teken 'MORE THAN A FACE' als handelsnaam, vennootschapsnaam, merk, domeinnaam of anderszins ter promotie of onderscheiding van een modellenbureau inbreuk vormt op art. VI.104 en art. VI.105, 6° WER;
 - vast te stellen dat het Beneluxmerk 'MORE THAN A FACE' met inschrijvingsnummer 1407991 door mevrouw B werd gedeponereerd in strijd met art. 2.20ter.1 BVIE, minstens art. 2.2b1s.2 BVIE;
 - vast te stellen dat MTF BV niet voldoet aan de vereiste erkenning als uitzendbureau voor het verrichten van haar uitzendactiviteiten conform artikel 9 § 1 van het Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling;
 - Mevrouw B en MTF BV te **verbieden** om het teken 'MORE THAN A FACE' te gebruiken als handelsnaam, vennootschapsnaam, merk, domeinnaam of anderszins ter promotie of onderscheiding van *een* modellenbureau en/of uitzendbureau, op straffe van een **dwangsom** van 1.000 EUR per begonnen dag of per vastgesteld gebruik binnen een termijn van 5 werkdagen na betekening van het tussen te komen vonnis;
 - MTF BV te **verbieden** om uitzendactiviteiten te verrichten zonder de vereiste erkenning in de zin van het Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling;
 - de overdracht aan Idéfix BV te bevelen *en* in ondergeschikte orde, de nietigheid van het Beneluxmerk 'MORE THAN A FACE' met inschrijvingsnummer 1407991;
 - Mevrouw B en MTF BV te bevelen om de domeinnaam ***www.morethanaface.be*** en de sociale media pagina's 'MORE THAN A FACE' op LinkedIn, Facebook en Instagram over te dragen aan Idéfix BV binnen 5 werkdagen na betekening van het tussen te komen vonnis, op straffe van een dwangsom van 1.000 EUR per begonnen dag na het verstrijken van deze termijn;
 - Mevrouw B en MTF BV solidair te veroordelen tot de betaling van een schadevergoeding van **50.000 EUR provisioneel** aan MaisonRouge BV voor misgelopen inkomsten en **10.000 EUR** schade aan de goodwill van MaisonRouge BV en Idéfix BV;

*de tegenvorderingen van mevrouw B en MTF BV ontoelaatbaar, minstens ongegrond, verklaren;

Mevrouw B en MTF BV te veroordelen tot de gedingkosten, met inbegrip van de kosten van dagvaarding, rolrechten en 15.000 EUR rechtsplegingsvergoeding,

2.4.

Mevrouw B en BV MORE THAN A FACE vorderden bij syntheseconclusie neergelegd op 15 september 2023:

*de hoofdvorderingen ontvankelijk maar ongegrond te verklaren en dienvolgens:

- vast te stellen dat de handelsnaam, domeinnaam, vennootschapsnaam, de sociale media-accounts (op LinkedIn, Facebook en Instagram) en het merk 'MORE THAN A FACE' rechtmatig toekomen aan en aldus eigendom zijn van mevrouw B en MTF BV.

*de tegenvorderingen wegens oneerlijke handelspraktijken gegrond te verklaren en dienvolgens;

- vast te stellen dat de (poging tot) onrechtmatige toe-eigening van de handelsnaam, domeinnaam, vennootschapsnaam, de social media-accounts en het merk 'MORE THAN A FACE' door MaisonRouge BV en IdéFix BV **inbreuk** maakt op art. 10bis 2) en 3) 1° UVP, art. VI.97, 2° en 60 WER, art. V1.104 WER en art. V1.105, 2° en 6° WER.
- MaisonRouge BV en IdéFix BV te **verbieden** om het teken 'MORE THAN A FACE' te gebruiken als handelsnaam, vennootschapsnaam, merk, domeinnaam of anderszins ter promotie of onderscheiding van een onderneming, op straffe van een dwangsom van 5.000,00 EUR per begonnen dag of per vastgesteld gebruik binnen een termijn van twee (2) werkdagen na betekening van het tussen te komen vonnis;
- MaisonRouge BV en IdéFix BV bovendien in solidum te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan MTF BV en mevrouw B, provisioneel begroot op **25.000,00 EUR**;
- de tegenvordering van mevrouw B en MTF BV wegens teregt en roekeloos geding gegrond te verklaren, bijgevolg MaisonRouge BV en IdéFix BV te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan mevrouw B en MTF BV, voorlopig begroot op **2.500 EUR provisioneel**; en MaisonRouge BV en IdéFix BV te veroordelen tot de betaling van een geldboete van **2.500 EUR** op basis van artikel 780bis Ger.W;
- in ieder geval: MaisonRouge BV en IdéFix BV in solidum te veroordelen tot alle kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, voorlopig begroot op 14.000,00 EUR per verwerende partij (art. 1022 Ger. W. en art. 2 van het KB van 26 oktober 2007), alsook de dagvaardingskosten.

2.5.

Bij het vonnis a quo van 30 november 2023 oordeelde de eerste rechter:

- uitspraak doende over hoofd- en tegenvorderingen:
- verklaart deze ontvankelijk, doch **niet gegrond**, wijst partijen hiervan af en,
- veroordeelt IDÉFIX en MAISONROUGE tot de gerechtskosten in hoofde van mevrouw B en BV MORE THAN A FACE begroot op 1.800 EUR rechtsplegingsvergoeding.

3. VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd ingesteld door de oorspronkelijke eisers BV IDÉFIX en BV MAISON ROUGE. Appellanten vorderen om hun hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, het bestreden vonnis te vernietigen, behalve voor wat betreft het ongegrond verklaren van

de tegenvorderingen van geïntimeerden. Appellanten volharden in hun initiële vorderingen (zie hoger), behalve dat in hoger beroep **140.000,00 EUR** schadevergoeding wordt gevorderd i.p.v. 50.000,00 EUR provisioneel. Appellanten vorderen om het incidenteel hoger beroep ontoelaatbaar, minstens ongegrond, te verklaren. Ze begroten de gedingkosten thans o.a. op 10.000,00 EUR rechtsplegingsvergoeding per aanleg.

Geïntimeerden, oorspronkelijke verweerders Mevrouw B en BV MORE THAN A FACE, stellen **incidenteel hoger beroep** in. Ze vragen om het bestreden vonnis te bevestigen in die mate waar het de initiële hoofdvorderingen ongegrond heeft verklaard. Ze volharden in hun oorspronkelijke tegenvorderingen (zie hoger). Ze begroten hun gedingkosten thans o.a. op 15.000,00 EUR rechtsplegingsvergoeding per geïntimeerde en per aanleg.

Voor een uitgebreide uiteenzetting van de grieven en de argumentatie van partijen, verwijst het hof naar de beroepsakte en de conclusies in hoger beroep.

4. BEOORDELING

4.1.

De blijvende betwisting betreft de vraag welke partij aanspraakgerechtigd is op de onlichamelijke rechten verbonden aan de slagzin “*More Than a Face*”. De kwalificatie van de aard van de voorbereidende samenwerking die tussen MaisonRouge en mevrouw B/MTF bestond vanaf 2018 tot 2022, is hierbij essentieel.

De heer C heeft het concept “*More Than a Face*” bedacht, dit als eerste gebruiker in de markt gezet en zelfstandig haar handelsfonds onder dat label uitgebouwd met publiek en voortdurend gebruik van deze handelsnaam (cfr. J. WAELKENS, “Bescherming handelsnaam”, *NJW* 2021, afl. 442, 409).

Zij liet in april 2018 het logo van haar onderneming ontwerpen door [REDACTED]. Deze diensten, alsook de printkosten voor visitekaartjes en flyers werden aan mevrouw B persoonlijk gefactureerd (stukken D.6.a en D.6.b geïntimeerden).

Daarenboven maakt mevrouw B verder zichtbaar, publiek en voortdurend gebruik van de handelsnaam “*More Than a Face*” door het creëren en onderhouden van verschillende socialmedia-accounts, zowel op LinkedIn, Facebook als Instagram, die allen door haar in eigen naam werden geopend en van bij het begin door haar alleen werden beheerd. Zo dateert de eerste Facebook-post van “*More Than a Face*” van 24 april 2018.

Uit de communicatie blijkt dat enkel mevrouw B met een “@morethanaface” e-mail-adres en -handtekening communiceert, zowel intern als extern (stukken A.4 t.e.m. A.10 geïntimeerden).

In “More Than a Face” brengt mevrouw B haar persoonlijkheid tot uiting en maakt zij vrije en creatieve keuzes om te komen tot deze originele woordencombinatie, die zij hanteert voor diensten van (event)modellen in het luxesegment (artikel XI.170 WER - HvJ 1 december 2011, C-145/10, ECLI:EU:C:2011:798, *Painer v Standard*, §88-89.34).

4.2.

Zij erkent dat MaisonRouge en zijzelf wel de bedoeling hadden hun krachten op termijn te bundelen, doch in afwachting daarvan als zelfstandige entiteiten operationeel bleven, zonder enige vorm van afhankelijkheid/verplichting t.o.v. MaisonRouge. De stelling dat mevrouw B als “extern consultante” namens MaisonRouge optrad, wordt door niets gestaafd.

Aan de voorlopige losse samenwerking tussen partijen werd nooit vorm gegeven in een geschreven overeenkomst, waardoor er geen regeling werd vastgelegd omtrent het lot van de intellectuele eigendomsrechten.

Mevrouw B betwist dat MaisonRouge desbetreffend aanspraken kan maken enkel en alleen doordat bepaalde investeringen in de uitbouw van het handelsfonds eenzijdig door MaisonRouge zouden gedragen zijn.

Uit de stukken blijkt dat de diverse aan MaisonRouge doorgeschoven kosten kaderen in een voorfinanciering die zou verrekend worden na de oprichting van de nieuwe vennootschap, die finaal eigenaar zou worden van de onlichamelijke rechten op “More Than a Face”, met eerste geïntimeerde als enige bestuurder (stukkenbundel B van appellanten/stukken A.4, A.7, A.10 en A.11 geïntimeerden).

MaisonRouge geeft geen verklaring waarom zij bereid was kosten voor te schieten indien partijen niet akkoord waren over een toekomstige samenwerking. Ze verklaart evenmin waarom partijen begin 2020 advocatenkosten maakten om ontwerpen van overeenkomsten tot in detail uit te werken die zouden resulteren in een *joint venture* tot één vennootschap, indien de contacten louter vrijblijvend zouden geweest zijn. In deze omstandigheden had zij trouwens géén rechtsgrond die aan haar de intellectuele eigendomsrechten, verbonden aan “More Than a Face”, zou toekennen.

Mevrouw B stelt in de aanloop naar het finale samenwerkingsverband zelf haar diensten te hebben gefactureerd aan MaisonRouge tegen beperkte maandelijkse vergoedingen in het belang van de toekomstige samenwerking. Zolang deze oprichting geen feit was, kon mevrouw B een persoonlijke aanspraak op de intellectuele rechten verbonden aan “More Than a Face” verantwoorden.

Om de goede trouw bij het afbreken van onderhandelingen te beoordelen, moet het hof nagaan of de omstandigheden en/of motieven waarop de gesprekken finaal afsprongen, te wijten zijn aan mevrouw B. Uit de chronologische analyse van de ontwikkelingen

blijkt niet dat de stopzetting in 2022 met opzet door haar speciaal werd uitgelokt, teneinde de intussen opgebouwde intellectuele rechten te verwerven.

De heer A heeft getalmd met het concretiseren van de samenwerking, want reeds begin 2020 lag een gedetailleerd model van aandeelhouders- en managementovereenkomst voor (stukken A.1 tot A.5 geïntimeerden), terwijl mevrouw B meermaals aandrang om de samenwerking te finaliseren.

De plannen werden medio 2021 doorkruist door de plotse instap met overname door een derde investeerder Alychlo. Bezwarend voor de heer A is dat mevrouw B hiervan vooraf niet in kennis was gesteld, terwijl de heer A hierover ongetwijfeld voorbereidende gesprekken met Alychlo heeft gevoerd.

Wat haar aspiraties op de handelsnaam betreft dient MaisonRouge het bewijs te leveren van eerste zichtbaar en publiek gebruik van "More Than a Face" als handelsnaam om te kunnen bogen op eerste gebruiksrechten.

Uit de stukken blijkt dat MaisonRouge, vooraleer de samenwerking met mevrouw B vorm kreeg, gebruik maakte van de benaming "Gold" en dat pas na 2019 en na de komst van mevrouw B de slagzin "More Than a Face", sporadisch en in interne documenten, opdook.

4.3.

Mevrouw B toont aan dat zij al op **13 maart 2018** "morethanaface.be" als domeinnaam bij DNS Belgium heeft geregistreerd, deze naam sedertdien ongestoord door haar werd gebruikt en o.m. verbonden was aan een website, social media en haar e-mail adres die uitsluitend betrekking hadden op activiteiten *door haar ontwikkeld*, wat een publiek en zichtbaar gebruik in het handelsverkeer als handelsnaam uitmaakt (stuk B.2 geïntimeerden).

De stelling dat dit alles zou gefinancierd zijn door MaisonRouge en kaderde in haar takenpakket, is onjuist. Nergens blijkt dat de diensten van mevrouw B *in opdracht* van MaisonRouge werden gepresteerd, terwijl in realiteit, in afwachting van de gestructureerde samenwerking beide partijen onafhankelijk van elkaar bleven opereren. Enig gebruik van "More Than a Face" door MaisonRouge kan enkel gevonden worden in de (interne) communicatie met de heer C, waar dit gebruik kaderde binnen afspraken inzake voorfinanciering.

Er wordt niet aangetoond dat mevrouw B ooit heeft gewerkt in naam en voor rekening van MaisonRouge. Ze ontving een beperkte vergoeding voor het eerst in *oktober 2018* en slechts tot februari 2020. Er was in het voorjaar 2018 nog geen samenwerking tussen partijen.

Het valt op dat in die periode MaisonRouge in haar **externe** communicatie integendeel zelfs opvallend **afstand** nam van “More Than a Face” i.p.v. deze benaming als handelsnaam te vermelden (zie artikel www.eventnews.be, waarin elke link tussen MaisonRouge en “More Than a Face” vermeden werd (stuk D.1 geïntimeerden).

De eerste rechter besluit hieruit terecht dat mevrouw B sedert minstens 2018 authentiek eerste gebruik maakte van “More Than a Face” ter onderscheiding van haar professionele activiteiten, waardoor MaisonRouge geen beroep kan doen op eerdere gebruiksrechten als handelsnaam.

De Benelux **merk-registratie** van “More than a face” door en op naam van mevrouw B dateert van **17 december 2019**, met publicatie op 5 maart 2020 (stuk A.5 appellanten/stuk B.6 geïntimeerden). Deze registratie gaf *in tempore non suspecto* geen enkele aanleiding tot protest vanwege Maison Rouge of de heer A. Deze laatsten, die *post factum* voorhouden de enige rechtmatige aanspraak op de handelsnaam en het merk te hebben gehad, profileerden zich in deze zin slechts vooreerst **anderhalf jaar later**, zijnde na de intrede van vreemd kapitaal en de overdracht van MaisonRouge in juni 2021.

Deze langdurige passieve opstelling bevestigt het opzet waarbij beide partijen zelf hun eigen activiteiten en handelsfonds konden ontwikkelen en beschermen o.a. aan de hand van een merkenregistratie, in afwachting van de nieuwe constructie, dit er nooit is gekomen.

De verwijzing naar de handelsnaam “GOLD” in standaardovereenkomsten met modellen toont nergens het gebruik van een *andere* handelsnaam “More Than a Face” aan, integendeel, “GOLD” wordt hierin aangemerkt als handelsnaam van IDEFIX BV, maar niet “More Than a Face” (stukken E.2, E.4 en E.5 appellanten).

Daarnaast is onduidelijk hoe interne modelcontracten het concreet *zichtbaar* en *publiek* gebruik van enige handelsnaam kunnen aantonen. Het louter gebruik in interne documentatie of in zeer beperkte externe documentatie zoals facturen of offertes, is onvoldoende om te kunnen spreken van een zichtbaar en publiek gebruik.

Ook een verzoek tot printen van deze standaardovereenkomsten (stuk E.2.a van appellanten) toont geenszins het publiek gebruik van de handelsnaam “More Than a Face” in de praktijk aan. Hetzelfde geldt voor een intern opgestelde voorbeeldofferte en interne e-mail (Antwerpen, 2 februari 2022, IRDI 2022, 183).

MaisonRouge stelt dat het uitschrijven (en ontvangen) van facturen met vermelding van de handelsnaam een typevoorbeeld zou zijn van effectief publiek gebruik van de handelsnaam. Zij haalt daarbij slechts enkele concrete facturen aan met vermelding van de handelsnaam “More Than a Face” (stukken B.6.a en B.6.b appellanten), die dateren van 2021-2022. Deze facturen werden opgemaakt op vraag van mevrouw B, met het briefhoofd van MTF.

Aangezien “More Than a Face” toen nog gebruik maakte van de erkenning van MaisonRouge als uitzendkantoor, werden naast deze hoofding ook de gegevens van MaisonRouge vermeld op de facturen, reden waarom de gegevens van beide ondernemingen op deze factuur opgenomen zijn. Zelfs indien zou aangenomen worden dat MaisonRouge via deze facturen gebruik zou maken van de handelsnaam “More Than a Face”, dan nog dateren die facturen van lang na het eerste publiek en zichtbaar gebruik van deze handelsnaam door mevrouw B vanaf maart 2018.

Op de website/sociale media van “More Than a Face” is geen enkele verwijzing naar MaisonRouge terug te vinden. Ook is op de website/sociale media van MaisonRouge geen enkele verwijzing naar “More Than a Face” te vinden (stukken B.4 en B.5 geïntimeerden).

MaisonRouge verwijst naar het e-mailbericht van 20 augustus 2021, dat beweerdelijk een principeakkoord tussen partijen zou weergeven, om te argumenteren dat de handelsnaam aan MaisonRouge toekomt (stuk C.1.a van appellanten/stuk A.8 geïntimeerden). Deze e-mail overtuigt niet, integendeel geeft MaisonRouge zelf aan dat er nog een dading vereist zal zijn om de overdracht van de intellectuele eigendom te bewerkstelligen. Deze is nooit tot stand gekomen.

De intellectuele eigendom van een zelfstandige dienstverlener gaat, zelfs in het kader van een samenwerking of opdracht, niet automatisch over op de wederpartij of opdrachtgever. Daartoe zijn steeds uitdrukkelijke contractuele afspraken vereist (zie o.a. Brussel (9e k.) nr. 2009/AR/2837, 5 april 2011 in *DAOR* 2012, afl. 101, 119).

4.4.

Het verzet door MaisonRouge tegen de betrokken merkregistratie is gebaseerd op twee gronden: (1) registratie als agentenmerk en (2) merkregistratie te kwader trouw.

4.4.1.

Artikel 2.20ter BVIE maakt verzet mogelijk tegen gebruik met overdracht van een merk dat werd ingeschreven zonder toestemming van de aanspraakmaker op naam van een gemachtigde of vertegenwoordiger (het “agentenmerk”). Hiervoor is er echter een **contractuele band** vereist tussen de aanspraakmaker en de deposant.

Het Hof van Justitie gaat uit van een ruime interpretatie van de begrippen “gemachtigde” en “vertegenwoordiger”: dit kunnen betreffen: *‘alle vormen van relaties die zijn gebaseerd op een contractuele overeenkomst waarbij een van de partijen de belangen van de andere vertegenwoordigt, zodat het voor de toepassing van die bepaling volstaat dat er tussen de partijen een commerciële samenwerkingsovereenkomst bestaat die een vertrouwensrelatie tot stand brengt doordat de aanvrager, uitdrukkelijk of stilzwijgend, een algemene vertrouwens- en loyaliteitsverplichting wordt opgelegd ten aanzien van de belangen van de houder van het oudere merk’* (HvJ EU 11 november 2020, C-809/18 P, John Mills Ltd v. Jerome Alexander Consulting Corp, § 85).

In casu is het duidelijk dat er geen overeenkomst tussen partijen was tot stand gekomen in deze zin, zodat mevrouw B niet als gemachtigde of vertegenwoordiger in de zin van de wet te beschouwen is.

4.4.2.

Als tweede grond vorderen appellanten de nietigheid wegens inschrijving **te kwader trouw** van het merkdepot 'More Than a Face', zoals neergelegd op 17 december 2019. Dit steunt op artikel 2.2b1s.2 BVIE.

Volgens het Hof van Justitie is "kwade trouw" een autonoom Unierechtelijk begrip dat eenvormig moet worden uitgelegd in de Europese Unie (HvJ 29 januari 2020, C-371/18, Sky/Skykick, ECLI:EU:C:2020:45, r.o. 74 en 75).

Het Hof oordeelde concreet dat het begrip "kwade trouw" overeenkomstig de in de omgangstaal gebruikelijke betekenis ervan, veronderstelt dat sprake is van een oneerlijke houding of een oneerlijk oogmerk, maar dat dit begrip ook begrepen moet worden in de context van het merkenrecht, namelijk die van het economische verkeer.

De regels inzake het merkenrecht beogen in het bijzonder bij te dragen aan het stelsel van onvervalste mededinging in de EU, waarin elke onderneming, teneinde haar cliënteel aan zich te binden door de kwaliteit van haar waren of diensten, tekens als merk moet kunnen inschrijven die de consument in staat stellen deze waren of diensten zonder gevaar voor verwarring te onderscheiden van waren of diensten van andere herkomst.

Er is dus sprake van kwade trouw wanneer uit relevante en onderling overeenstemmende aanwijzingen blijkt dat de houder van een merk de aanvraag tot inschrijving ervan niet heeft ingediend om op een eerlijke wijze deel te nemen aan de mededinging, maar met het oogmerk afbreuk te doen aan de belangen van derden op een wijze die niet strookt met de eerlijke gebruiken of met het oogmerk, zelfs zonder een derde in het bijzonder te viseren, een uitsluitend recht te verkrijgen voor andere doeleinden dan die welke vallen onder de functies van een merk, met name de wezenlijke functie van herkomstaanduiding.

Het oogmerk van de aanvrager van een merk is een subjectief gegeven dat evenwel op objectieve wijze moet worden vastgesteld door de bevoegde administratieve en rechterlijke autoriteiten. Bijgevolg moet elke bewering van kwade trouw globaal worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante feitelijke omstandigheden van het concrete geval (HvJ 12 september 2019, C-104/18P, Koton Magazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AS/EUIPO, ECLI:EU:C:2019:724, r.o. 50).

De beweerde kwade trouw moet bewezen worden op **het tijdstip van depot**.

Uit de stukken blijkt dat mevrouw B van het teken “More Than a Face” **legitiem** gebruik maakte om de diensten van representatie die zij aanbood via haar hostessen te onderscheiden in het economisch handelsverkeer.

Aangezien zij (1) de oprichter van het handelsfonds was, (2) de eerste gebruiker en dus de rechtmatige eigenaar van de handelsnaam “More Than a Face” was en (3) zij op korte termijn meerderheidsaandeelhouder en bestuurder zou worden van een vennootschap waarin zij dit handelsfonds verder zou exploiteren, deponeerde mevrouw B op 17 december 2019 het Beneluxmerk “MORE THAN A FACE” (nr. 1407991) voor diensten in Nice klasse 35, 41 en 45 (stuk A.5 appellanten/stuk B.7 geïntimeerden). Zij deponeerde het merk terecht in eigen naam en voor eigen rekening en is bijgevolg merkhouder en eigenaar van voornoemd merk.

Zij onderscheidde haar activiteiten sedert minstens 2018 onder die benaming die zij zelf had bedacht, had de gelijknamige slogan als domeinnaam reeds geregistreerd op **13 maart 2018**, en de bescherming die zij beoogde met de formalisering door een depot gebeurde op 17 december 2019, toen de onderhandelingen nog liepen en op punt stonden te worden geformaliseerd, duidelijk in het kader van een nakende samenwerking met de groep rond de heer A, waarin zij **haar** handelsfonds inclusief de intellectuele eigendomsrechten **zou** inbrengen met behoud van zeggenschap in de nieuwe structuur.

Mevrouw B rechtvaardigt haar werkwijze door haar bekommernis om aan de naam, verbonden aan haar handelsfonds, de nodige bescherming te bieden.

Zoals de eerste rechter terecht opmerkt, gaf het depot *in tempore non suspecto* geen aanleiding tot enig protest en werd minstens gedoogd door appellanten, wat volledig in lijn lag met de werkelijke intenties van partijen om de heer C - in afwachting van een gestructureerde samenwerking - in alle onafhankelijkheid toe te laten haar eigen handelsfonds verder te ontwikkelen en te beschermen.

Mocht MaisonRouge de activiteit van mevrouw B ab initio als haar eigen bedrijfstak hebben beschouwd, lag het voor de hand dat zij tijdig een depot in eigen naam zou hebben gedaan, minstens zou zij een depot op naam van mevrouw B niet toegestaan hebben.

Op geen enkel ogenblik werd door MaisonRouge een formeel verbod opgelegd aan mevrouw B om alle intellectuele eigendom die zij nodig achtte, in eigen naam te beschermen. Er bestond tussen partijen geen overeenkomst tot overdracht van dergelijke rechten. Dit impliceert dat er een consensus bestond om, zolang de samenwerking niet werd geformaliseerd, mevrouw B haar eigen weg te laten gaan, inclusief het nastreven van een formeel beschermingskader.

Het is pas **nadat** MaisonRouge al te voortvarend het merk, de handelsnaam en het handelsfonds van “More Than a Face” aan de investeringsmaatschappij van Alychlo had

verkocht (zonder hiervan eigenaar te zijn), dat zij een overdracht vanwege mevrouw B wilde afdwingen (stukken C.2 appellanten/stuk A.9, A.17, C.1 en C.2 geïntimeerden).

Dat mevrouw B in de periode voorafgaand aan de intrede van Alychlo als derde investeerder, van deze ontwikkelingen volledig *in het ongewisse* werd gelaten, terwijl de onderhandelingen met haar verder liepen, is eerder een gebrek aan precontractuele informatieplicht in hoofde van MaisonRouge. Mevrouw B werd in de valse waan gelaten van een toekomstige samenwerking (zie o.a. mail van 5 maart 2021 – stukken A.6, A.7, A.10, A.11 en A.20 geïntimeerden).

Integendeel nam MaisonRouge in mei 2022 – na de participatie van Alychlo - een rechtstreekse concurrent van geïntimeerden over, namelijk Challenge MC BV (stukken D.2 en D.3 geïntimeerden).

Het merk “More Than a Face” werd, alle omstandigheden in acht genomen, door mevrouw B, niet te kwader trouw gedeponereerd.

4.5.

Gezien het niet tot een geformaliseerde samenwerking is gekomen, is mevrouw B gerechtigd om - zonder de markt oneerlijk te verstoren - haar activiteiten onder het label “More Than a Face” zelfstandig en ongestoord verder te zetten en te ontwikkelen, en alle rechten verbonden aan haar intellectuele rechten, hetzij domeinnaam, merk, handelsnaam en social media accounts, onder het label volledig uit te putten.

Mevrouw B registreerde de vennootschapsnaam MTF BV correct bij de KBO (stuk D.1.a van appellanten). De vennootschapsnaam is de officiële naam van een rechtspersoon die is opgenomen in de statuten en in het B.St. wordt gepubliceerd (stuk D.1.b van appellanten). Wie eerst een vennootschapsnaam verwerft (in haar statuten inschrijft), heeft het exclusieve recht hierop voor het hele grondgebied België. MTF BV heeft aldus ook het alleenrecht op de vennootschapsnaam “More Than a Face”.

4.6.

In tegenstelling tot wat appellanten stellen, is MTF BV in regel met de geldende wet. MTF BV is zelf **geen uitzendbureau** maar werkt voor haar activiteiten, die kwalificeren als ‘*project sourcing*’, samen met een erkend uitzendkantoor Digital Payroll Services BV (met erkenningsnummer 1568\BUC – stukken D.4, D.5.a en D.5.b geïntimeerden) dat de nodige formaliteiten voor MTF BV vervult.

Volgens art. 3 van het Decreet van 10 december 2010 over de Private Arbeidsbemiddeling omvatten uitzendactiviteiten “*het in dienst nemen van werknemers om hen ter beschikking te stellen met het oog op de uitvoering van een tijdelijke arbeid zoals bepaald bij of krachtens de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers*”.

Project sourcing is daarentegen het tijdelijk strategisch inzetten van externe “specialisten” voor de uitvoering van een welbepaalde opdracht of bepaald project bij een klant op basis van een commerciële overeenkomst tussen de klant en het *project sourcing*-kantoor. Dit wordt wettelijk geregeld door art. 31, §1 van de Wet Uitzendarbeid van 24 juli 1987. Hierop is de erkenningsplicht van art. 9 §1 van het Decreet Private Arbeidsbemiddeling niet van toepassing.

Voor *project sourcing* is geen geschreven overeenkomst vereist. Indien er geen werkgeversgezag wordt overgedragen, is er geen verboden terbeschikkingstelling (Arbh. Gent (afd. Gent) (6C k.) 19 september 2022, TGR-TWVR 2023, afl. 1, 52-58 – stuk D.10 geïntimeerden).

Zelfs indien er geen instructies vermeld zijn in een overeenkomst met een klant, is het dus mogelijk om bepaalde rechtstreekse instructies of richtlijnen te geven, indien deze inherent zijn aan de uitoefening van de job en de functie (Arbrb. Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 28 maart 2023 (stuk D.12 geïntimeerden)).

Appellanten dragen de bewijslast om de beweerde onregelmatigheid aan te tonen, waarin zij niet slagen. Bij gebrek aan afdoende bewijs van ondergeschikt verband of verboden terbeschikkingstelling, moet worden besloten dat MTF BV niet in strijd met de geldende wetgeving handelt. De vordering die MaisonRouge stelt tot vaststelling en bevel tot staking van een vermeende schending van de Wet Uitzendarbeid door MTF BV, is ongegrond.

MTF BV is in de KBO geregistreerd onder de NACE-code van “*arbeidsbemiddeling*”: NACE **78.100**); Deze registratie omvat expliciet “activiteiten van modellenbureaus en en agentschappen voor hostessen” en is geschikt is voor de diensten die MTF BV aanbiedt (stuk D.13 geïntimeerden). De registratie onder deze (correcte) NACE-code toont op geen enkele manier aan dat MTF BV actief zou zijn als “*uitzendkantoor*”. De NACE-code voor uitzendkantoren betreft overigens een andere code: NACE **78.200**.

De initiële hoofdvorderingen en het principaal hoger beroep zijn ongegrond.

De in het kader van de initiële hoofdeis als verweer door geïntimeerden opgeworpen **declaratoire** eis om “*Vast te stellen dat de handelsnaam, domeinnaam, vennootschapsnaam, de sociale media-accounts (op LinkedIn, Facebook en Instagram) en het merk 'MORE THAN A FACE' rechtmatig toekomen aan en aldus eigendom zijn van Mevrouw B en MTF BV.*” wordt derhalve zowel door de eerste rechter als door het hof bevestigd.

4.7.

Een eerste grief van het incidenteel hoger beroep is de bewering dat MaisonRouge inbreuk pleegt op de eerlijke marktpraktijken door activa te hebben (mee)verkocht die haar niet toebehoort, zijnde alle intellectuele rechten verbonden aan “More Than a Face”, en nadien de werkelijke eigenaar (mevrouw B) probeerde onder druk te zetten.

Dit vormt voorwerp van een afzonderlijke procedure over eigendomsrechten waardoor de koper van de intellectuele rechten (eind juni 2021), de NV Alychlo, die thans niet inzake is, eventueel gegriefd kan zijn, doch waarvan mevrouw B niet aantoot dat de eerlijke mededinging **jegens haar** hierdoor in het gedrang is gekomen en/of zij schade heeft geleden.

Mevrouw B heeft steeds terecht gesteld dat deze rechten haar toekomen, is zich aldus in het handelsverkeer blijven begeven door voluit en ongestoord gebruik te blijven maken van “More Than a Face”: een vordering tot staking werd nooit tegen haar ingesteld. Er wordt niet aangetoond in welke mate zijzelf of haar vennootschap MTF BV daardoor schade zouden hebben geleden.

De heer A is geen partij in huidige procedure. Dat hij op onrechtmatige wijze aandelen zou hebben verkocht aan de NV Alychlo, valt buiten het kader van deze procedure.

In de mate het incidenteel hoger beroep gesteund is op bovenstaande rechtsgronden, kan het hof niet ingaan op de gevorderde verbodsbepalingen tot gebruik van handelsnaam, vennootschapsnaam, merk, domeinnaam of anderzijds ter promotie van een onderneming.

Een tweede grief van het incidenteel hoger beroep is gesteund op de bewering van tergende en roekeloze vordering. De uitoefening van een rechtsvordering is tergend wanneer zij met kwaadwillige bedoelingen geschiedt, en roekeloos wanneer zij lichtvaardig geschiedt.

Een vordering wordt lichtvaardig ingesteld wanneer het gebeurt, ook te goeder trouw, ingevolge een vergissing in de appreciatie van de zaak, die zodanig duidelijk is dat zij behoorde te worden opgemerkt en vermeden door elk voorzichtig en bedachtzaam persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden.

Het blijkt niet dat de vordering ingesteld werd met tergende of kwaadwillige bedoelingen. Daarbij, wanneer er diverse procedures ter beschikking zijn, komt het aan de eisende partijen toe om te kiezen welke van deze procedures de beste opportuniteiten biedt, rekening houdend dat de bevoegdheden van de rechtbank ten gronde ruimer zijn dan deze van de stakingsrechter.

Er kan geen rechtsmisbruik worden weerhouden, noch toepassing worden gemaakt van art. 780bis Ger.W. Het incidenteel hoger beroep is ongegrond.

5. GERECHTSKOSTEN

In toepassing van de artikelen 1017, 1022 en 1042 Ger.W. worden appellanten als grotendeels in het ongelijk gestelde partijen, verwezen in de gedingkosten in hoger beroep.

Appellanten worden veroordeeld tot de reeds door hen betaalde bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor de Juridische Tweedelijnsbijstand. De kosten moeten niet begroot worden aan de zijde van appellanten, want zij blijven hen eigen.

Het Hof van Cassatie oordeelde bij arrest van 11 mei 2010 dat wanneer de vordering zowel een niet in geld waardeerbare vordering als een in geld waardeerbare vordering bevat, de rechtsplegingsvergoeding moet worden bepaald op basis van de vordering waarvoor de hoogste wettelijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is (Cass. 27 januari 2017, AR C.16.0232.N, NjW 2017, afl. 372, 852).

De hoogste in geld waardeerbare vordering is in casu de (afgewezen) vordering van appellanten tot het bekomen van 140.000 EUR schadevergoeding lastens geïntimeerden.

Geïntimeerden hebben recht op de **basis**rechtsplegingsvergoeding hoger beroep van *7.848,84 EUR* (vorderingen tussen 100.000-250.000 EUR). Eén rechtsplegingsvergoeding voor beide geïntimeerden is passend, gelet op de eenheid van raadsman en van te voeren verdediging.

Een maximale rechtsplegingsvergoeding wordt onvoldoende gemotiveerd. Er is hiertoe niet voldaan aan de voorwaarden van art. 1022, 3e Ger.W.

Appellanten dienen het rolrecht hoger beroep van 400 EUR te betalen.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

- verklaart zowel het principaal hoger beroep als het incidenteel hoger beroep ontvankelijk, doch **ongegrond**;
- **bevestigt** integraal het bestreden vonnis;
- veroordeelt appellanten solidair tot de gedingkosten van de beroepsprocedure, vereffend in hoofde van beide geïntimeerden samen op *7.848,84 EUR* rechtsplegingsvergoeding hoger beroep;
- veroordeelt appellanten solidair tot de reeds door hen betaalde bijdrage van *24,00 EUR* aan het Begrotingsfonds voor de Juridische Tweedelijnsbijstand;
- veroordeelt appellanten in solidum tot betaling van *400,00 EUR* rolrecht hoger beroep aan de Belgische Staat (FOD Financiën), die instaat voor de invordering ervan;

Aldus gewezen door de **zevende unus kamer**, van het hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

- [REDACTED] kamervoorzitter,
 - [REDACTED], griffier,
- en uitgesproken door de kamervoorzitter van de zevende kamer in **openbare terechtzitting** van **17 maart 2025**.

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economie, Algemene Directie Regulering en Organisatie

art. Intellectuele rechten

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Gent, 17-03-2025

